

I

(Законодателни актове)

ДИРЕКТИВИ

ДИРЕКТИВА 2013/39/ЕС НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 12 август 2013 година

за изменение на директиви 2000/60/ЕО и 2008/105/ЕО по отношение на приоритетните вещества в областта на политиката за водите

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,
като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 192, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите ⁽²⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽³⁾,

като имат предвид, че:

(1) Химическото замърсяване на повърхностните води представлява заплаха за водната среда с такива последици като остра и хронична токсичност във водните организми, натрупване на замърсители в екосистемата и загуба на местообитания и биологично разнообразие, както и представлява заплаха за човешкото здраве. С приоритет следва да се определят причините за замърсяването и да се предприемат мерки срещу емисиите на замърсители при източника по най-ефективния икономически и екологосъобразен начин.

(2) Съгласно член 191, параграф 2, второ изречение от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) политиката на Съюза в областта на околната среда се основава на принципите на предпазните мерки и превантивните действия, на принципа на приоритетното отстраняване още при източника на замърсяване на околната среда и на принципа „замърсителят плаща“.

(3) Третирането на отпадъчните води може да струва много скъпо. За да бъде по-евтино и по-ефективно това третиране, би могло да се стимулира разработването на иновативни водни технологии.

(4) Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2000 г. за установяване на рамка за действията на Общността в областта на политиката за водите ⁽⁴⁾ определя стратегия срещу замърсяването на водите. Стратегията включва определянето на приоритетни вещества сред тези, които представляват съществен риск за водната среда или посредством нея на равнището на Съюза. В Решение № 2455/2001/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 ноември 2001 г. за определяне на списък на приоритетните вещества в областта на политиката за водите ⁽⁵⁾ се съдържа първият списък на 33 вещества или групи вещества, приоритизирани на равнището на Съюза, който е включен в приложение X към Директива 2000/60/ЕО.

(5) Директива 2008/105/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. за определяне на стандарти за качество на околната среда в областта на политиката за водите ⁽⁶⁾ предвижда стандарти за качество на околната среда (СКОС) в съответствие с Директива 2000/60/ЕО за 33-те приоритетни вещества, определени в Решение № 2455/2001/ЕО, и за още осем замърсителя, които вече са регламентирани на равнището на Съюза.

(6) Съгласно член 191, параграф 3 от ДФЕС при разработването на своята политика в областта на околната среда Съюзът отчита наличните научни и технически данни, природните условия в различните области на Съюза, потенциалните ползи и разходите при действие или бездействие, както и икономическото и социалното развитие на Съюза като цяло и балансираното развитие

⁽¹⁾ ОВ С 229, 31.7.2012 г., стр. 116.

⁽²⁾ ОВ С 17, 19.1.2013 г., стр. 91.

⁽³⁾ Позиция на Европейския парламент от 2 юли 2013 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 22 юли 2013 г.

⁽⁴⁾ ОВ L 327, 22.12.2000 г., стр. 1.

⁽⁵⁾ ОВ L 331, 15.12.2001 г., стр. 1.

⁽⁶⁾ ОВ L 348, 24.12.2008 г., стр. 84.

на неговите региони. При разработването на ефективни от гледна точка на разходите и пропорционални политики по превенция и контрол на химическото замърсяване на повърхностните води, включително в прегледа на списъка на приоритетните вещества в съответствие с член 16, параграф 4 от Директива 2000/60/ЕО, следва да се вземат предвид научните, екологичните и социално-икономическите фактори, включително съображенията, свързани със здравето на човека. За тази цел следва последователно да се прилага основният принцип „замърсителят плаща“ от Директива 2000/60/ЕО.

- (7) Комисията преразглежда списъка на приоритетните вещества в съответствие с член 16, параграф 4 от Директива 2000/60/ЕО и с член 8 от Директива 2008/105/ЕО и стигна до заключението, че е необходимо да бъде изменен списъкът на приоритетни вещества чрез определяне на нови вещества, изискващи приоритетни действия на равнището на Съюза, установяване на СКОС за тези новоидентифицирани вещества, преразглеждане на СКОС за някои съществуващи вещества в съответствие с научния напредък и установяване на СКОС за биота за някои съществуващи и новоидентифицирани приоритетни вещества.
- (8) Преразглеждането на списъка на приоритетните вещества е подкрепено с широкообхватни консултации с експерти от службите на Комисията, държавите-членки, заинтересованите страни и Научния комитет по рисковете за здравето и околната среда.
- (9) Преразгледаните СКОС за съществуващите приоритетни вещества следва за първи път да се вземат под внимание в планове за управление на речните басейни за периода 2015—2021 г. Новоидентифицираните приоритетни вещества и техните СКОС следва да се вземат под внимание при установяването на допълнителните програми за мониторинг, както и в предварителните програмите от мерки, които трябва да бъдат представени до края на 2018 г. За постигането на добро химично състояние на повърхностните води, преразгледаните СКОС за съществуващите приоритетни вещества следва да бъдат изпълнени до края на 2021 г., а СКОС за новооткритите приоритетни вещества – до края на 2027 г., без да се засягат разпоредбите на член 4, параграфи 4—9 от Директива 2000/60/ЕО, в които, наред с другото, се включват разпоредби за удължаване на крайния срок за постигане на добро химично състояние на повърхностните води или за постигане на не толкова строги екологични цели за конкретни водни тела, поради прекомерни разходи, и/или социално-икономически потребности, при условие че състоянието на засегнатите водни тела няма да се влошава повече. Ето защо определянето на химичното състояние на повърхностните води до крайния срок през 2015 г., установен в член 4, параграф 1 от Директива 2000/60/ЕО, следва да се основава единствено на веществата и на СКОС, определени във версията на Директива 2008/105/ЕО, която е в сила към 13 януари 2009 г., освен ако тези СКОС са по-строги от преразгледаните СКОС по настоящата директива, в който случай следва да се прилагат последните.
- (10) След приемането на Директива 2000/60/ЕО са приети много актове на Съюза в съответствие с член 16, параграф 6 от същата директива, които представляват мерки за контрол на емисиите за отделни приоритетни вещества. Нещо повече, много мерки за опазване на

околната среда попадат в обхвата на друг акт от съществуващото право на Съюза. Когато целите, определени в член 16, параграф 1 от Директива 2000/60/ЕО, могат да бъдат постигнати ефективно посредством действащите инструменти, следва да бъде даден приоритет на прилагането и преразглеждането на съществуващите инструменти пред въвеждането на нови мерки. Включването на дадено вещество в приложение X към Директива 2000/60/ЕО не засяга прилагането на Регламент (ЕО) № 1107/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. относно пускането на пазара на продукти за растителна защита ⁽¹⁾.

- (11) За да се подобри координацията между Директива 2000/60/ЕО, Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 г. относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH) и за създаване на Европейска агенция по химикали ⁽²⁾ и съответното секторно законодателство, следва да се проучат потенциалните взаимодействия, с цел да се набележат евентуалните области, в които събраните данни вследствие прилагането на Директива 2000/60/ЕО могат да се използват в подкрепа на REACH и други важни процедури за оценка на веществата и, обратно, районите, където са получени данни за целта на оценката на веществата съгласно REACH и съответното секторно законодателство могат да се използват в подкрепа на прилагането на Директива 2000/60/ЕО, включително приоритизирането, предвидено в член 16, параграф 2 от посочената директива.
- (12) Постепенното намаляване на замърсяването, причинено от приоритетни вещества, и пълното или поетапното прекратяване на заустванията, емисиите и загубите от приоритетни опасни вещества, които се изискват по Директива 2000/60/ЕО, често може да се постигне по икономически най-ефективен начин чрез специфичните за съответното вещество мерки на Съюза при източника на замърсяване например съгласно регламенти (ЕО) № 1907/2006, (ЕО) № 1107/2009 и (ЕС) № 528/2012 ⁽³⁾ или директиви 2001/82/ЕО ⁽⁴⁾, 2001/83/ЕО ⁽⁵⁾, или 2010/75/ЕС ⁽⁶⁾. Ето защо следва да се укрепи съгласуваността между тези законодателни актове, Директива 2000/60/ЕО и другото съответно законодателство, с цел да се осигури подходящо прилагане на механизмите за контрол при източника. Когато резултатът от периодичното преразглеждане на приложение X към Директива 2000/60/ЕО и наличните данни от

⁽¹⁾ ОВ L 309, 24.11.2009 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 396, 30.12.2006 г., стр. 1.

⁽³⁾ Регламент (ЕС) № 528/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2012 г. относно предоставянето на пазара и употребата на биоциди (ОВ L 167, 27.6.2012 г., стр. 1).

⁽⁴⁾ Директива 2001/82/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 г. относно кодекса на Общността за ветеринарните лекарствени продукти (ОВ L 311, 28.11.2001 г., стр. 1).

⁽⁵⁾ Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 г. за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба (ОВ L 311, 28.11.2001 г., стр. 67).

⁽⁶⁾ Директива 2010/75/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. относно промишлените емисии (комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването) (ОВ L 334, 17.12.2010 г., стр. 17).

- мониторинга покажат, че мерките, предприети в рамките на Съюза или на държава-членка, не са достатъчни, за да се постигнат СКОС за някои приоритетни вещества или целта за пълното или поетапно прекратяване на някои приоритетни опасни вещества на равнището на Съюза или на държавата-членка, следва да се предприемат подходящи действия за постигане на целите на Директива 2000/60/ЕО, като се вземат предвид оценките на риска, анализът на социално-икономическите фактори и на икономическата ефективност съгласно съответното законодателство, както и възможността за алтернативни решения.
- (13) След определянето на СКОС за 33-те приоритетни вещества, включени в приложение X към Директива 2000/60/ЕО, са извършени редица оценки на риска по Регламент (ЕИО) № 793/93 на Съвета от 23 март 1993 г. относно оценката и контрола на рисковете от съществуващи вещества ⁽¹⁾, по-късно заменен от Регламент (ЕО) № 1907/2006. За да се осигури подходящо ниво на защита и да се актуализират стандартите за качество на околната среда в съответствие с последните научно-технически знания по отношение на рисковете за водната среда или посредством нея, за някои от съществуващите вещества СКОС следва да бъдат преразгледани.
- (14) Чрез методите, посочени в член 16, параграф 2 от Директива 2000/60/ЕО, са определени и приоритизирани допълнителни вещества, представляващи съществен риск за водната среда или посредством нея на равнище Съюз, които следва да бъдат добавени към списъка на приоритетните вещества. При определянето на СКОС за тези вещества е взета предвид последната налична научно-техническа информация.
- (15) Замянето на водите и почвите с остатъци от фармацевтични продукти е назряващ проблем за околната среда. При настоящата оценка и контрол на риска от замърсяване с лекарствени продукти за водната среда или посредством нея следва да се обърне необходимото внимание на целите на Съюза в областта на околната среда. За да се преодолее този проблем, Комисията следва да проучи риска от въздействието на лекарствените продукти върху околната среда и да представи анализ на целесъобразността и ефективността на настоящата законодателна рамка за опазването на водната среда и чрез нея — на човешкото здраве.
- (16) Определянето на СКОС за приоритетни опасни вещества обикновено включва по-високи нива на несигурност, отколкото при приоритетните вещества, но СКОС все пак установяват мярка за оценка на съответствието с цел постигане на добро химично състояние на повърхностните води, както е посочено в член 2, точка 24 и в член 4, параграф 1, буква а), подточки ii) и iii) от Директива 2000/60/ЕО. За да се осигури обаче адекватно ниво на защита на околната среда и човешкото здраве, в съответствие с член 4, параграф 1, буква а), подточка iv) от Директива 2000/60/ЕО следва да се цели пълното или поетапно елиминиране на зауставянията, емисиите и уврежданията от приоритетни опасни вещества.
- (17) През последните години научните знания за жизнения цикъл на замърсителите и за последиците от тях във водите се развива значително. Знае се повече за това в кой компонент на водната среда (водата, седимента или биотата, наричани по-нататък „матрица“) може да бъде намерено дадено вещество и съответно къде е най-вероятно да бъде измерена неговата концентрация. Някои силно хидрофобни вещества се натрупват в биотата и са трудно откриваеми във водите дори при използване на най-усъвършенстваните техники за анализ. За тези вещества следва да бъдат определени СКОС за биотата. Въпреки това, за да прилагат пълноценно своята мониторингова стратегия и да я адаптират към местните условия, държавите-членки следва да имат гъвкавостта да прилагат СКОС за алтернативни матрици или, при необходимост, алтернативен биота-таксон, например подтип ракообразни, парафилетична група „риби“, клас главоноги или клас двучерупчести мекотели (миди и мерценария), при условие че нивото на защита, осигурено от СКОС и системата за мониторинг, прилагана от държавите-членки, е толкова добро, колкото предоставеното от СКОС и матрицата, предвидени в настоящата директива.
- (18) Новаторски мониторингови методи, например пасивното вземане на проби и други средства, обещава възможности за бъдещо прилагане, поради което разработването им следва да продължи.
- (19) Директива 2009/90/ЕО на Комисията от 31 юли 2009 г. за определяне, съгласно Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, на технически спецификации за химически анализ и мониторинг на състоянието на водите ⁽²⁾ установява минимални критерии за методите за анализ, използвани за мониторинг на състоянието на водите. Тези критерии гарантират съществена и подходяща информация, като изискват използването на аналитични методи, достатъчно чувствителни, за да гарантират, че всяко надвишаване на СКОС може да бъде надеждно установено и измерено. На държавите-членки следва да се даде възможност да извършват мониторинг на матрици или на биота-таксони, различни от посочените в настоящата директива, само ако използваният аналитичен метод отговаря на минималните критерии, определени в член 4 от Директива 2009/90/ЕО за съответните СКОС и матрица или биота-таксон или ако работи поне толкова добре, колкото наличния метод за СКОС и матрица или биота-таксон, определени в настоящата директива.
- (20) Изпълнението на настоящата директива включва предизвикателства, които включват многообразието от възможни решения на научни, технически и практически въпроси и недостатъчното развитие на методите за мониторинг, както и ограничените човешки и финансови ресурси. С цел да се подпомогне посрещането на някои от тези предизвикателства, развитието на мониторинговите стратегии и методите за анализ следва да се подкрепи от техническата работа на експертните групи в рамките на Общата стратегия за прилагане на Директива 2000/60/ЕО.

⁽¹⁾ ОВ L 84, 5.4.1993 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 201, 1.8.2009 г., стр. 36.

- (21) Дори и да има предприети мащабни мерки за намаляване или елиминиране на емисиите, на веществата, които са токсични, устойчиви и биоакumulативни (РВТ), и на другите реагиращи като РВТ, такива вещества могат да бъдат откривани в продължение на десетилетия във водната среда на нива, представляващи съществен риск. Някои вещества са способни също да се пренасят на далечни разстояния и присъстват до голяма степен навсякъде в околната среда. Няколко такива вещества са сред съществуващите и новоидентифицираните приоритетни опасни вещества. За някои от тези вещества съществуват доказателства за дългосрочната им повсеместна разпространеност във водната среда в рамките на Съюза, поради което тези особени вещества се нуждаят от специално разглеждане що се отнася до въздействието им върху представянето на химичното състояние съгласно Директива 2000/60/ЕО и до изискванията за мониторинг.
- (22) Що се отнася до представянето на химичното състояние съгласно раздел 1.4.3 от приложение V към Директива 2000/60/ЕО, държавите-членки следва да могат да представят отделно въздействието на вещества, реагиращите като повсеместно разпространени РВТ, така че постигнатите във връзка с други вещества подобрения в качеството на водите да не бъдат засенчени. В допълнение към задължително изискваната карта, съдържаща данни за всички вещества, би могло да бъдат предвидени допълнителни карти, на които да бъдат отбелязани веществата, реагиращи като повсеместно разпространени РВТ, и отделно да бъдат отбелязани останалите вещества.
- (23) Мониторингът следва да се адаптира към пространствената и времева скала на очакваното колебание в концентрациите. Предвид очакваното широко разпространение и дългите периоди на възстановяване, свързани с реагиращите като повсеместно разпространени РВТ вещества, държавите-членки следва да могат да намаляват броя на пунктовете за мониторинг и/или честотата на мониторинга за тези вещества до минималното равнище, достатъчно за надежден анализ на дългосрочните тенденции, при условие че са налице солидни статистически базови данни от мониторинг.
- (24) Специалното внимание към реагиращите като повсеместно разпространени РВТ вещества не освобождава Съюза или държавите-членки от задължението да предприемат допълнителни мерки към вече предприетите, включително на международно равнище, за намаляване или елиминиране на заустванията, емисиите и уврежданията от тези вещества с оглед постигането на целите, определени в член 4, параграф 1, буква а) от Директива 2000/60/ЕО.
- (25) Според член 10, параграф 3 от Директива 2000/60/ЕО ако дадена цел или стандарт за качество, определени съгласно същата директива, директивите, изброени в приложение IX към Директива 2000/60/ЕО, или друго законодателство на Съюза изискват спазването на по-строги условия от произтичащите от прилагането на член 10, параграф 2 от посочената директива, трябва да бъде установен съответно по-строг контрол на емисиите. Подобна разпоредба е включена и в член 18 от Директива 2010/75/ЕС. Съгласно тези членове контролът на емисиите, определен от законодателните актове, изброени в член 10, параграф 2 от Директива 2000/60/ЕО, следва да бъде минималният контрол, който се прилага. Ако този контрол не може да осигури постигането на СКОС, например по отношение на вещество, реагиращо като повсеместно разпространени РВТ вещества, но същевременно и по-строги условия не могат да осигурят това, дори в съчетание с по-строги условия за други зауствания, емисии и увреждания, засягащи водното тяло, тези по-строги условия не могат да се смятат за „изискуеми“ за постигането на СКОС.
- (26) За оценките на риска в помощ на подбора на нови приоритетни вещества са необходими висококачествени данни от мониторинг на екотоксикологичните и токсикологичните последици. Въпреки че през последните години данните от мониторинг, събирани от държавите-членки, значително се подобриха, те не винаги са подходящи по отношение на качеството и на покритието на Съюза. Поспециално липсват данни от мониторинг за много новопоявили се замърсители, които могат да бъдат дефинирани като замърсители, понастоящем невключени в програми за редовен мониторинг на равнището на Съюза, но биха могли да представляват съществен риск, изискващ нормативно уреждане, в зависимост от техните потенциални екотоксикологични и токсикологични последици и от нивата им във водната околна среда.
- (27) Необходим е нов механизъм, който да осигурява на Комисията целева висококачествена мониторингова информация за концентрацията на вещества във водната среда с внимание, насочено към новопоявилите се замърсители и веществата, за които наличните данни от мониторинг не са достатъчно качествени за целите на оценката на риска. Новият механизъм следва да улесни събирането на такава информация от речните басейни в целия Съюз и да допълни данните от мониторинга по програмите съгласно членове 5 и 8 от Директива 2000/60/ЕО и други надеждни източници. За да поддържа разходите за мониторинг в разумни нива, механизмът следва да е насочен към ограничен брой вещества, включени временно в списък за наблюдение, и към ограничен брой места за мониторинг, но следва да дава представителни данни, подходящи за целите на процеса на приоритизиране в Съюза. Списъкът следва да е динамичен и валидността му следва да бъде ограничена във времето, с цел да се отразява новата информация за потенциалните рискове, причинени от новопоявилите се замърсители, и да се избягва по-дълъг от необходимия мониторинг на съответните вещества.
- (28) С цел опростяване и уреждане на задълженията за докладване от страна на държавите-членки и за увеличаване на съгласуваността с други свързани аспекти от управлението на водите, изискванията за нотифициране в член 3 от Директива 2008/105/ЕО следва да станат част от общите задължения за докладване по член 15 от Директива 2000/60/ЕО.

- (29) По отношение на представянето на химичното състояние съгласно раздел 1.4.3 от приложение V към Директива 2000/60/ЕО, за целите на актуализацията на програмите от мерки и на плановете за управление на речните басейни, която трябва да бъде извършена в съответствие съответно с член 11, параграф 8 и член 13, параграф 7 от Директива 2000/60/ЕО, на държавите-членки следва да бъде позволено да представят поотделно въздействието на новооткритите приоритетни вещества и въздействието на съществуващите приоритетни вещества върху химичното състояние с преразглежданите СКОС, така че въвеждането на нови изисквания да не се възприема погрешно като индикация за влошаване на химичното състояние на повърхностните води. В допълнение към задължително изискваната карта, съдържаща данни за всички вещества, би могло да бъдат предвидени допълнителни карти, на които да бъдат отбелязани новооткритите вещества и съществуващите вещества с преразглеждани СКОС и отделно да бъдат отбелязани останалите вещества.
- (30) Предоставянето на достъп на широката общественост до своевременна информация за околната среда относно състоянието на повърхностните води в Европейския съюз и постиженията на стратегиите за борба с химическото замърсяване има важно значение. С оглед подобряването на достъпа и прозрачността във всяка държава-членка следва да се създаде централен портал, който да предоставя информация на обществеността в електронна форма относно плановете за управление на речните басейни, техните прегледи и актуализации.
- (31) С приемането на настоящото предложение и с внасянето на доклада си в Европейския парламент и Съвета Комисията приключи първото преразглеждане на списъка на приоритетните вещества, осъществено от нея, съгласно член 8 от Директива 2008/105/ЕО. Това включва преразглеждане на веществата, изброени в приложение III към същата директива, някои от които са определени за приоритизиране. В момента няма достатъчно доказателства за приоритизиране на другите вещества, изброени в приложение III. Възможността да се появи нова информация относно тези вещества означава, че те не са изключени от бъдещо преразглеждане, което се отнася и за другите разглеждани вещества, които не са определени като приоритетни в настоящото преразглеждане. Следователно приложение III към Директива 2008/105/ЕО вече не е актуално и следва да бъде заличено. Член 8 от същата директива следва да бъде съответно изменен, както и по отношение на датата за докладване на Европейския парламент и на Съвета.
- (32) За да се реагира своевременно на съответния технически и научен напредък в областта, обхваната от настоящата директива, на Комисията следва да бъдат делегирани правомощия за приемане на актове в съответствие с член 290 от ДФЕС, във връзка с актуализирането на методите за прилагане на СКОС, предвидени в същата директива. От особена важност е Комисията да провежда съответните консултации по време на подготовителната си работа, включително на експертно равнище. При подготовката и съставянето на делегираните актове Комисията следва да осигури едновременното и своевременно предаване на съответните документи по подходящ начин на Европейския парламент и Съвета.
- (33) С цел подобряване на информационната основа за бъдещо определяне на приоритетни вещества, по-специално по отношение на новопоявили се замърсители, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия за съставянето и актуализирането на списък за наблюдение. Освен това, за да осигури еднакви условия на прилагане на настоящата директива и на форматите на докладване пред Комисията на данни и информация от мониторинга, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите-членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията ⁽¹⁾.
- (34) В съответствие със Съвместната политическа декларация от 28 септември 2011 г. на държавите-членки и Комисията относно обяснителните документи ⁽²⁾ държавите-членки са поели задължение уведомяването за мерките им за транспониране в обосновани случаи да бъде придружавано от един или повече документи, в които се обяснява връзката между елементите на директивата и съответстващите им части от националните инструменти за транспониране. По отношение на настоящата директива законодателят счита, че предоставянето на такива документи е обосновано.
- (35) Тъй като целта на настоящата директива, а именно постигането на добро химично състояние на повърхностните води чрез установяване на СКОС за приоритетни вещества и за някои други замърсители, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите-членки и следователно, от гледна точка на необходимостта за поддържане на еднакво ниво на защита на повърхностните води в целия Съюз, може да бъде по-добре постигната на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, определен в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, определен в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тази цел.
- (36) Поради това Директива 2000/60/ЕО и Директива 2008/105/ЕО следва да бъдат съответно изменени,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Директива 2000/60/ЕО се изменя, както следва:

⁽¹⁾ ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13.

⁽²⁾ ОВ C 369, 17.12.2011 г., стр. 14.

1. Член 16, параграф 4 се заменя със следното:

„4. Комисията преразглежда приетия списък на приоритетните вещества най-късно четири години след датата на влизане в сила на настоящата директива и най-малко на всеки шест години след това и при необходимост излиза с предложения.“

2. Приложение X се заменя с текста на приложение I към настоящата директива;

Член 2

Директива 2008/105/ЕО се изменя, както следва:

1. Член 2 се заменя със следното:

„Член 2

Определения

За целите на настоящата директива се прилагат определенията, установени в член 2 от Директива 2000/60/ЕО и в член 2 от Директива 2009/90/ЕО на Комисията от 31 юли 2009 г. за определяне, съгласно Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, на технически спецификации за химически анализ и мониторинг на състоянието на водите (*).

Освен това се прилагат следните определения:

- 1) „матрица“ означава компонент на водната среда, който е вода, седимент или биота;
- 2) „биота-таксон“ означава конкретен воден таксон в рамките на таксономичната категория „подтип“, „клас“ или еквивалентна на тях категория.

(*) ОВ L 201, 1.8.2009 г., стр. 36.“

2. Член 3 се заменя със следното:

„Член 3

Стандарти за качество на околната среда

1. Без да се засяга параграф 1а, държавите-членки прилагат СКОС, определени в приложение I, част А, за повърхностни водни тела, както и прилагат тези СКОС в съответствие с изискванията, уредени в приложение I, част Б.

1а. Без да се засягат задълженията по настоящата директива във версията ѝ, която е в сила към 13 януари 2009 г., и по-специално постигането на добро химично състояние на повърхностните води по отношение на изброените в нея вещества и СКОС, държавите-членки прилагат СКОС, определени в приложение I, част А по отношение на:

- i) веществата, обозначени с номера 2, 5, 15, 20, 22, 23, 28 в приложение I, част А, за които са определени преразгледани СКОС, влизат в сила от 22 декември 2015 г. с цел постигане на добро химично състояние на повърхностните води по отношение на тези вещества до 22 декември 2021 г. чрез програми от мерки, включени в плановете за управление на речните басейни за 2015 г., изготвени в съответствие с член 13, параграф 7 от Директива 2000/60/ЕО, както и
- ii) новоидентифицираните вещества, обозначени с номера 34—45 в приложение I, част А, които влизат в сила от

22 декември 2018 г., с цел постигането на добро химично състояние на повърхностните води по отношение на тези вещества до 22 декември 2027 г. и предотвратяването на влошаването на химичното състояние на повърхностните водни тела по отношение на тези вещества. За тази цел до 22 декември 2018 г. държавите-членки изготвят и представят на Комисията допълнителна програма за мониторинг и предварителна програма от мерки, предназначени за тези вещества. До 22 декември 2021 г. се изготвя окончателна програма от мерки в съответствие с член 11 от Директива 2000/60/ЕО, която се прилага и започва да действа пълноценно възможно най-скоро след тази дата, но най-късно до 22 декември 2024 г.

Член 4, параграфи 4—9 от Директива 2000/60/ЕО се прилагат *mutatis mutandis* по отношение на веществата, посочени в подточки i) и ii) от първа алинея.

2. За веществата, обозначени с номера 5, 15, 16, 17, 21, 28, 34, 35, 37, 43 и 44 в част А на приложение I държавите-членки прилагат СКОС за биота, определени в приложение I, част А.

За вещества, различни от посочените в първа алинея, държавите-членки прилагат СКОС за повърхностните води, определени в приложение I, част А.

3. При една или повече категории повърхностни води държавите-членки могат да изберат да приложат СКОС за матрица, различна от посочената в параграф 2, или, според случая, за биота-таксони, различни от посочените в приложение I, част А.

Държавите-членки, които се възползват от възможността, посочена в първа алинея, прилагат съответния СКОС, определен в приложение I, част А, или, ако няма включен стандарт за матрицата или биота-таксона, определят СКОС, който предлага най-малко същото ниво на защита като СКОС, предвидено в приложение I, част А.

Държавите-членки могат да използват възможността, посочена в първа алинея, само когато методът за анализ, използван за избраната матрица или таксон от биотата, изпълнява минималните критерии, определени в член 4 от Директива 2009/90/ЕО. Когато тези критерии не са изпълнени по отношение на нито една матрица, държавите-членки гарантират, че мониторингът се провежда при използването на най-добрата налична техника, която не води до прекомерни разходи, и че методът за анализ работи поне толкова добре, колкото наличният метод за матрицата, посочена в параграф 2 за съответното вещество.

3а. Когато вследствие измерени или прогнозни концентрации или емисии при прилагане на СКОС за биота или седимент е открит потенциален риск от силно излагане на вредни въздействия за водната околна среда или посредством нея, държавите-членки гарантират, че се извършва и мониторинг на повърхностната вода и се прилагат стандартите за

максимално допустима концентрация (МДК—СКОС), установени в приложение I, част А към настоящата директива, ако са установени такива СКОС.

36. Ако съгласно член 5 от Директива 2009/90/ЕО изчислената средна стойност от измерването, когато то е проведено посредством най-добрата налична техника, която не води до прекомерни разходи, е определена като „по-ниска от прага на количествено определяне“, а „прагът на количествено определяне“ дори на тази техника е над СКОС, резултатът за измереното вещество не се взема предвид при оценяването на общото химично състояние на въпросното водно тяло.

4. За веществата, спрямо които се прилага СКОС за седимент и/или биота, държавите-членки извършват мониторинг на веществото в съответната матрица поне веднъж годишно, освен ако техническите знания и експертната преценка оправдават друг интервал.

5. Държавите-членки включват следната информация в актуализираните планове за управление на речни басейни, изготвени в съответствие с член 13, параграф 7 от Директива 2000/60/ЕО:

- a) таблица, представяща границите на количествено определяна на прилаганите методи за анализ и информация за изпълнението на тези методи във връзка с минималните критерии, предвидени в член 4 от Директива 2009/90/ЕО;
- б) за веществата, за които е използвана възможността, предвидена в параграф 3 от настоящия член:
 - i) причините и основанията за използването на тази възможност;
 - ii) където е необходимо, установените алтернативни СКОС, доказателства, че тези СКОС предоставят същото равнище на защита като СКОС, уредени в приложение I, част А, включително данните и методиката, използвани за определянето им, и категориите повърхностни води, за които се прилагат;
 - iii) за сравнение с информацията, посочена в буква а) от настоящия параграф, границите на количествено определяне на аналитичните методи за матриците, определени в част А от приложение I към настоящата директива, включително информация за изпълнението на тези методи във връзка с минималните критерии, предвидени в член 4 от Директива 2009/90/ЕО;
- в) обосновка за честотата на мониторинга в съответствие с параграф 4, в случай че мониторинговите интервали са по-големи от 1 година.

5а. Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че актуализираните планове за управление на речните басейни, изготвени в съответствие с член 13, параграф 7 от Директива 2000/60/ЕО, които съдържат резултатите и въздействието на мерките, предприети с оглед предотвратяване на химическото замърсяване на повърхностните

води, както и междинният доклад за напредъка в прилагането на планираните програми от мерки в съответствие с член 15, параграф 3 от Директива 2000/60/ЕО, се предоставят чрез централен портал, осигуряващ публичен достъп в електронна форма в съответствие с член 7, параграф 1 от Директива 2003/4/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2003 г. относно публичния достъп до екологична информация (*).

6. Държавите-членки подготвят анализ на дългосрочните тенденции в концентрациите на приоритетните вещества, изброени в приложение I, част А, които са склонни към натрупване в седимент и/или биота, като обръщат специално внимание на веществата, обозначени с номера 2, 5, 6, 7, 12, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 26, 28, 30, 34, 35, 36, 37, 43 и 44, изброени в приложение I, част А, на основата на мониторинг на състоянието на повърхностните води, извършван в съответствие с член 8 от Директива 2000/60/ЕО. Държавите-членки вземат мерки с цел да се гарантира, при условията на член 4 от Директива 2000/60/ЕО, че такива концентрации не се повишават в значителна степен в съответния седимент и/или биота.

Държавите-членки определят честотата на мониторинга на седимента и/или биота, така че да предоставят достатъчно данни за надежден анализ на дългосрочните тенденции. Като правило мониторингът следва да се извършва на всеки три години, освен ако техническите знания и експертната преценка оправдават друг интервал.

7. Комисията проучва научно-техническия напредък, в това число заключенията от оценките на риска, посочени в член 16, параграф 2, букви а) и б) от Директива 2000/60/ЕО, както и информацията от регистрацията на вещества, публично достъпна в съответствие с член 119 от Регламент (ЕО) № 1907/2006, и, ако е необходимо, предлага преразглеждане на СКОС, предвидени в част А от приложение I към настоящата директива в съответствие с процедурата, определена в член 294 от ДФЕС, предвиден в член 16, параграф 4 от Директива 2000/60/ЕО.

8. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 10, когато е уместно, за адаптирането на приложение I, част Б, точка 3 към настоящата директива към научно-техническото развитие.

8а. С цел да се улесни прилагането на настоящия член, в рамките на възможната степен до 22 декември 2014 г., се разработват технически указания или стратегии за мониторинг и методи за анализ на веществата, включително вземане на проби и мониторинг на биота, като част от съществуващата процедура за прилагане на Директива 2000/60/ЕО.

Указанията се отнасят по-специално до:

- a) мониторинга на веществата в биота в съответствие с параграфи 2 и 3 от настоящия член;

б) при новоидентифицирани вещества (обозначени с номера 34—45 в приложение I, част А) и вещества, за които са определени по-строги СКОС (обозначени с номера 2, 5, 15, 20, 22, 23 и 28 в приложение I, част А), методи за анализ, отговарящи на минималните критерии, определени в член 4 от Директива 2009/90/ЕО.

86. В случай че за определени вещества не са приети технически указания до 22 декември 2014 г., крайният срок 22 декември 2015 г., посочен в параграф 1а, подточка i), се удължават съответно до 22 декември 2018 г. и крайният срок 22 декември 2021 г., посочен в тази подточка, се удължава до 22 декември 2027 г.

(*) ОВ L 41, 14.2.2003 г., стр. 26.“

3. Член 4, параграф 4 и член 5, параграф 6 се заличават.

4. Въмква се следният член:

„Член 7а

Координация

1. За приоритетните вещества, които попадат в обхвата на регламенти (ЕО) № 1907/2006, (ЕО) № 1107/2009 (*), (ЕС) № 528/2012 (**), или на Директива 2010/75/ЕС (***), като част от предвидения в член 16, параграф 4 от Директива 2000/60/ЕО редовен преглед на приложение X към същата директива, Комисията оценява дали мерките, предприети на равнището на Съюза и на държавите-членки, са достатъчни за постигане на СКОС за приоритетните вещества и на целта за пълно или поэтапно елиминиране на заустванията, емисиите и уврежданията от приоритетни опасни вещества в съответствие с член 4, параграф 1, буква а) и член 16, параграф 6 от Директива 2000/60/ЕО.

2. Комисията докладва на Европейския парламент и на Съвета резултатите от оценката по параграф 1 от настоящия член съгласно графика, определен в член 16, параграф 4 от Директива 2000/60/ЕО, и придружава доклада с всички подходящи предложения, включително за контролни мерки.

3. Когато резултатите от доклада покажат, че може да се наложи предприемането на допълнителни мерки на равнището на Съюза или в дадени държави-членки, за да се осигури спазването на Директива 2000/60/ЕО по отношение на конкретно вещество, одобрено съгласно Регламент (ЕО) № 1107/2009 или Регламент (ЕС) № 528/2012, държавите-членки или Комисията прилагат член 21 или член 44 от Регламент (ЕО) № 1107/2009 или член 15 или член 48 от Регламент (ЕС) № 528/2012 към въпросното вещество или към продуктите, съдържащи това вещество.

Когато става дума за вещества, попадащи в обхвата на Регламент (ЕО) № 1907/2006, Комисията стартира, според случая, процедурата, предвидена в член 59, член 61 или член 69 от същия регламент.

При прилагането на регламентите, посочени в първа и втора алинея, държавите-членки и Комисията вземат под внимание оценките на риска и анализите на социално-икономическите фактори и на икономическата ефективност, които се изискват съгласно тези регламенти, включително възможността за алтернативни решения.

(*) Регламент (ЕО) № 1107/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. относно пускането на пазара на продукти за растителна защита (ОВ L 309, 24.11.2009 г., стр. 1).

(**) Регламент (ЕС) № 528/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2012 г. относно предоставянето на пазара и употребата на биоциди (ОВ L 167, 27.6.2012 г., стр. 1).

(***) Директива 2010/75/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. относно емисиите от промишлеността (комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването) (ОВ L 334, 17.12.2010 г., стр. 17).“

5. Членове 8 и 9 се заменят със следното:

„Член 8

Преразглеждане на приложение X към Директива 2000/60/ЕО

Комисията докладва на Европейския парламент и на Съвета за резултатите от периодичното преразглеждане на приложение X към Директива 2000/60/ЕО, предвидено в член 16, параграф 4 от същата директива. Когато е уместно, докладът се придружава от законодателни предложения за изменение на приложение X, включващи по-специално предложения за определяне на нови приоритетни вещества или приоритетни опасни вещества, или за определяне на дадени приоритетни вещества като приоритетни опасни вещества, както и за установяване на съответните СКОС за повърхностна вода, седимент или биота, според случая.

Член 8а

Специални разпоредби относно определени вещества

1. В плановете за управление на речните басейни в съответствие с член 13 от Директива 2000/60/ЕО, без да се засягат изискванията на раздел 1.4.3 от приложение V към нея относно представянето на общото химично състояние и целите и задълженията, определени в член 4, параграф 1, буква а), член 11, параграф 3, буква к) и член 16, параграф 6 от посочената директива, държавите-членки могат да съставят допълнителни карти, представящи информация за химичното състояние за едно или повече от следните вещества отделно от информацията за останалите вещества, включени в приложение I, част А към настоящата директива:

а) веществата, обозначени с номера 5, 21, 28, 30, 35, 37, 43 и 44 (вещества, реагиращи като повсеместно разпространени РВТ вещества);

б) веществата, обозначени с номера 34—45 (новоидентифицирани вещества);

в) веществата, обозначени с номера 2, 5, 15, 20, 22, 23 и 28 (вещества, за които са определени по-строги преразгледани СКОС).

Държавите-членки могат също да представят степента на отклоненията от стойността на СКОС за веществата, посочени в първа алинея, букви а) до в), в плановете за управление на речните басейни. Държавите-членки, които предоставят подобни допълнителни карти, се стремят да осигурят взаимната им съпоставимост в рамките на речен басейн и на равнището на Съюза.

2. По отношение на веществата, обозначени с номера 5, 21, 28, 30, 35, 37, 43 и 44 в приложение I, част А, държавите-членки могат да извършват не толкова интензивен мониторинг, колкото се изисква за приоритетните вещества в съответствие с член 3, параграф 4 от настоящата директива и приложение V към Директива 2000/60/ЕО, при условие че мониторингът е представителен и съществуват солидни статистически базови данни по отношение на наличието на тези вещества във водната среда. Като правило, в съответствие с член 3, параграф 6, втора алинея от настоящата директива, мониторингът следва да се извършва на всеки три години, освен ако въз основа на техническите знания и експертната преценка не бъде обоснован друг интервал.

Член 8б

Списък за наблюдение

1. Комисията изготвя списък за наблюдение на вещества, за които се събират данни от мониторинг на територията на целия Съюз, с цел подпомагане на бъдещите дейности по приоритизиране в съответствие с член 16, параграф 2 от Директива 2000/60/ЕО, който се допълва, *inter alia*, с данни от анализите и прегледите по член 5 и с програмите за мониторинг по член 8 от същата директива.

Първият списъкът за наблюдение съдържа най-много 10 вещества или групи вещества и посочва матриците за мониторинг и възможните методи за анализ за всяко вещество, които не водят до прекомерни разходи за всяко вещество. При наличието на методи за анализи, които не водят до прекомерни разходи, максималният брой вещества или групи от вещества, за които Комисията е дала разрешение да бъдат включени в списъка, се увеличават с един брой при всяка актуализация на списъка съгласно параграф 2 от настоящия член, като общият брой не може да надхвърля 14. Веществата, които подлежат на включване в списъка за наблюдение, се избират сред онези, за които наличната информация сочи, че могат да представляват съществен риск на равнището на Съюза за водната среда или посредством нея, и за които данните от мониторинга не са достатъчни.

Диклофенак (CAS 15307-79-6), 17-бета-естрадиол (E2) (CAS 50-28-2) и 17-алфа-етинилестрадиол (EE2) (CAS 57-63-6) се включват в първия списък за наблюдение с оглед събирането на данни от мониторинг, за да се улесни определянето на подходящи мерки за преодоляване на риска, породен от тези вещества.

При избора на веществата за списъка за наблюдение Комисията взема предвид цялата налична информация, включително относно:

а) резултатите от последното периодично преразглеждане на приложение X към Директива 2000/60/ЕО съгласно член 16, параграф 4 от същата директива;

б) научно-изследователските проекти;

в) препоръките от заинтересованите страни, посочени в член 16, параграф 5 от Директива 2000/60/ЕО;

г) програмите за анализ на характеристиките на районите на речните басейни и резултатите на мониторинга от държавите-членки съгласно член 5 и член 8 от Директива 2000/60/ЕО;

д) производствените обеми, моделите на употреба, характерните свойства (включително, според случая, размера на частиците), концентрациите в околната среда и въздействията, включително информацията, събрана в съответствие с директиви 98/8/ЕО, 2001/82/ЕО (*) и 2001/83/ЕО (**) и с регламенти (ЕО) № 1907/2006 и (ЕО) № 1107/2009.

2. Комисията изготвя първия списък за наблюдение, посочен в параграф 1, до 14 септември 2014 г. и го актуализира на всеки 24 месеца след това. При актуализирането на списъка за наблюдение Комисията изключва от него всяко вещество, за което оценката на риска, посочена в член 16, параграф 2 от Директива 2000/60/ЕО може да се извърши без допълнителни данни от мониторинг. Продължителността на периода на постоянен мониторинг за всяко отделно вещество от списъка за наблюдение не надвишава четири години.

3. Държавите-членки извършват мониторинг на всяко вещество от списъка за наблюдение в избрани представителни станции за мониторинг за период от най-малко 12 месеца. По първия списък за наблюдение периодът на мониторинг започва до 14 септември 2015 г. или в срок от 6 месеца от изготвянето на списъка за наблюдение, като се взема предвид по-късната дата. Държавите-членки започват мониторинг на всяко вещество от последващите списъци в срок от 6 месеца от включването му в списъка.

Всяка държава-членка избира поне една станция за мониторинг плюс една, ако има повече от един милион жители, плюс брой станции, получен като се раздели географската ѝ площ в km² на 60 000 km² (закръгля се до най-близкото цяло число), плюс броя станции, получен като се раздели броят на населението ѝ на пет милиона (закръглява се до най-близкото цяло число).

При избора на представителните станции, честотата и времето за извършване на мониторинга за всяко вещество, държавите-членки вземат под внимание моделите на употреба и възможната поява на веществото. Честотата на извършване на мониторинг е не по-малка от веднъж годишно.

Когато дадена държава-членка представи достатъчни, представителни и актуални данни от мониторинга на конкретно вещество, получени по линия на съществуващи програми за мониторинг или проучвания, тя може да реши да не предприема допълнителен мониторинг на това вещество в съответствие с механизма на списъка за наблюдение, при условие че мониторингът на въпросното вещество е проведен по

методология, която отговаря на изискванията на техническите насоки, разработени от Комисията в съответствие с член 8б, параграф 5.

4. Държавите-членки докладват на Комисията резултатите от извършения мониторинг съгласно параграф 3. За първия списък за наблюдение докладът за резултатите от мониторинга се представя в срок до 15 месеца от 14 септември 2015 г., или от 21 месеца от изготвянето на списъка за наблюдение, като се взема предвид по-късната дата и на всеки 12 месеца след това, докато веществото е в списъка. За всяко вещество, включено в последващите списъци, държавите-членки докладват на Комисията резултатите от мониторинга в срок от 21 месеца от включването на веществото в списъка за наблюдение и на всеки 12 месеца след това, докато веществото е в списъка. Докладът включва информация за представителността на станциите и стратегията за мониторинг.

5. Комисията приема актове за изпълнение за изготвянето и актуализирането на списъка за наблюдение съгласно параграфи 1 и 2. Тя може също да приема технически формати за докладване на Комисията на резултатите от мониторинга и свързаната с тях информация. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 9, параграф 2.

Комисията разработва насоки, включително технически спецификации, с цел да улесни мониторинга на веществата от списъка за наблюдение и се приканва да насърчава координацията на този мониторинг.

Член 8в

Специални разпоредби относно фармацевтичните вещества

Съгласно член 16, параграф 9 от Директива 2000/60/ЕО и, когато е уместно, въз основа на резултатите от проучването си от 2013 г. по отношение на рисковете, породени от лекарствени продукти в околната среда, и на други проучвания и доклади по тези въпроси, в срок от две години от 13 септември 2013 г. Комисията разработва в рамките на възможното стратегически подход по отношение на замърсяването на водата от фармацевтични вещества. Този стратегически подход, когато е целесъобразно, съдържа предложения за по-ефективно вземане под внимание, в необходимата степен, на въздействията на лекарствени продукти върху околната среда в рамките на процедурата за пускане на пазара на лекарствени продукти. В рамките на стратегическия подход Комисията, когато е целесъобразно, в срок до 14 септември 2017 г. предлага мерки, които да бъдат взети на равнището на Съюза или на държавите-членки, както е уместно, за да се овладее евентуалното въздействие на фармацевтичните вещества върху околната среда, по-специално на веществата, посочени в член 8б, параграф 1, с цел да се намалят зауставанията, емисиите и уврежданията от тези вещества за водната среда, като се отчитат нуждите, свързани с общественото здравеопазване и икономическата ефективност на предложените мерки.

Член 9

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от комитета по член 21, параграф 1 от Директива 2000/60/ЕО. Този комитет е

комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите-членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (**).

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Когато комитетът не даде становище, Комисията не приема проекта за акт за изпълнение и се прилага член 5, параграф 4, трета алинея от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Член 9а

Упражняване на делегираните правомощия

1. Правомощията да приема делегирани актове се предоставят на Комисията при условията, предвидени в настоящия член.

2. Правомощията за приемане на делегирани актове, предвидени в член 3, параграф 8, се дават на Комисията за срок от шест години от 13 септември 2013 г. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от девет месеца преди изтичането на шестгодишния период. Делегирането на правомощия се продължава с мълчаливо съгласие за срокове със същото времетраене, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки срок.

3. Делегирането на правомощията, посочени в член 3, параграф 8, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейският парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява делегирането на правомощията, посочени в същото решение. То влиза в сила в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на делегирани актове, които вече са в сила.

4. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията уведомява за това едновременно Европейския парламент и Съвета.

5. Делегиран акт, приет съгласно член 3, параграф 8, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът са представили възражения в срок до два месеца от уведомяването на Европейския парламент и Съвета за акта, или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са информирали Комисията, че няма да повдигнат възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

(*) Директива 2001/82/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 г. относно кодекса на Общността за ветеринарните лекарствени продукти (ОВ L 311, 28.11.2001 г., стр. 1).

(**) Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 г. за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба (ОВ L 311, 28.11.2001 г., стр. 67).

(***) ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13.“

6. Приложение I се изменя, както следва:

а) част А се заменя с текста, изложен в приложение II към настоящата директива;

б) в част Б точки 2 и 3 се заменят със следното:

„2. Колони 6 и 7 от таблицата: За всяко определено повърхностно водно тяло прилагането на МДК-СКОС означава, че измерената концентрация в който и да било представителен пункт за мониторинг в границите на водното тяло не надвишава стандарта.

В съответствие с раздел 1.3.4 от приложение V към Директива 2000/60/ЕО обаче, държавите-членки могат да въведат статистически методи, като например изчисляване на персентила, за да осигурят приемливо ниво на надеждност и точност при определяне на съответствието с МДК-СКОС. Ако държавите-членки направят това, тези статистически методи трябва да отговарят на подробни правила, установени в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 9, параграф 2 от настоящата директива.

3. СКОС за водите, установени в настоящото приложение, се изразяват като общи концентрации в цялата водна проба.

Чрез дерогация от първа алинея, в случаите на кадмий, олово, живак и никел (наричани по-долу „метали“) СКОС за водите се отнасят за концентрацията на разтворените вещества, т.е. разтворената фаза на водната проба, получена чрез филтриране през филтър с диаметър на порите 0,45 µm или чрез всяка друга еквивалентна предварителна обработка, или, когато специално е посочено — на бионаличната концентрация.

При оценка на резултатите от мониторинга спрямо съответните СКОС държавите-членки могат да вземат предвид:

а) естествените фонове концентрации на металите и техните съединения, ако тези концентрации пречат

за постигането на съответствие със стойностите на съответните СКОС;

б) твърдостта, рН, разтворения органичен въглерод или други параметри за качество на водата, които оказват влияние върху бионаличността на металите, при което бионаличните концентрации се определят с помощта на подходящо моделиране.“

7. Приложения II и III се заличават.

Член 3

1. Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за постигане на съответствие с настоящата директива, в срок до 14 септември 2015 г. Те незабавно предават на Комисията текстовете на тези разпоредби.

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 4

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 5

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 12 август 2013 година.

За Европейския парламент

Председател

M. SCHULZ

За Съвета

Председател

L. LINKEVIČIUS

ПРИЛОЖЕНИЕ I

„ПРИЛОЖЕНИЕ X

СПИСЪК НА ПРИОРИТЕТНИТЕ ВЕЩЕСТВА В ОБЛАСТТА НА ПОЛИТИКАТА ЗА ВОДИТЕ

Номер	Номер по CAS ⁽¹⁾	ЕС номер ⁽²⁾	Наименование на приоритетното вещество ⁽³⁾	Определено като приоритетно опасно вещество
(1)	15972-60-8	240-110-8	алахлор	
(2)	120-12-7	204-371-1	антрацен	X
(3)	1912-24-9	217-617-8	атразин	
(4)	71-43-2	200-753-7	бензен	
(5)	не се прилага	не се прилага	бромирани дифенилетири	X ⁽⁴⁾
(6)	7440-43-9	231-152-8	кадмий и неговите съединения	X
(7)	85535-84-8	287-476-5	хлороалкани, C ₁₀₋₁₃	X
(8)	470-90-6	207-432-0	хлорофенвинфос	
(9)	2921-88-2	220-864-4	хлорпирифос (хлорпирифос-етил)	
(10)	107-06-2	203-458-1	1,2-дихлороетан	
(11)	75-09-2	200-838-9	дихлорометан	
(12)	117-81-7	204-211-0	ди-(2-етилхексил)-фталат (DEHP)	X
(13)	330-54-1	206-354-4	диурон	
(14)	115-29-7	204-079-4	ендосулфан	X
(15)	206-44-0	205-912-4	флуорантен	
(16)	118-74-1	204-273-9	хексахлоробензен	X
(17)	87-68-3	201-765-5	хексахлоробутадиен	X
(18)	608-73-1	210-168-9	хексахлороциклохексан	X
(19)	34123-59-6	251-835-4	изопротурон	
(20)	7439-92-1	231-100-4	олово и неговите съединения	
(21)	7439-97-6	231-106-7	живак и неговите съединения	X
(22)	91-20-3	202-049-5	нафталин	
(23)	7440-02-0	231-111-4	никел и неговите съединения	
(24)	не се прилага	не се прилага	нонилфеноли	X ⁽⁵⁾
(25)	не се прилага	не се прилага	октилфеноли ⁽⁶⁾	
(26)	608-93-5	210-172-0	пентахлоробензен	X
(27)	87-86-5	201-778-6	пентахлорофенол	
(28)	не се прилага	не се прилага	полиароматни въглеводороди (ПАВ) ⁽⁷⁾	X
(29)	122-34-9	204-535-2	симазин	
(30)	не се прилага	не се прилага	трибутилкалаени съединения	X ⁽⁸⁾

Номер	Номер по CAS (1)	ЕС номер (2)	Наименование на приоритетното вещество (3)	Определено като приоритетно опасно вещество
(31)	12002-48-1	234-413-4	трихлоробензени	
(32)	67-66-3	200-663-8	трихлорометан (хлороформ)	
(33)	1582-09-8	216-428-8	трифлуралин	X
(34)	115-32-2	204-082-0	дикофол	X
(35)	1763-23-1	217-179-8	перфлуорооктан сулфонова киселина и нейните производни (PFOS)	X
(36)	124495-18-7	не се прилага	киноксифен	X
(37)	не се прилага	не се прилага	диоксини и диоксиноподобни съединения	X (9)
(38)	74070-46-5	277-704-1	аклонифен	
(39)	42576-02-3	255-894-7	бифенокс	
(40)	28159-98-0	248-872-3	цибутрин	
(41)	52315-07-8	257-842-9	циперметрин (10)	
(42)	62-73-7	200-547-7	дихлорвос	
(43)	не се прилага	не се прилага	хексабромоексиклододекани (HBCDD)	X (11)
(44)	76-44-8/ 1024-57-3	200-962-3/ 213-831-0	хептахлор и хептахлор епоксид	X
(45)	886-50-0	212-950-5	тербутрин	

(1) CAS: Служба за химични индекси.

(2) ЕС номер: Европейски инвентаризационен списък на съществуващи търговски химични вещества (EINECS) или Европейски списък на нотифицираните химични вещества (ELINCS).

(3) Когато са избрани групи вещества, освен ако изрично е отбелязано друго, типичните представители на групата са определени в контекста на установяването на стандартите за качество на околната среда.

(4) Само тетра-, пента-, хекса- и хептабромодифенилетер (номера по CAS, съответно 40088-47-9, 32534-81-9, 36483-60-0, 68928-80-3).

(5) Нонилфенол (CAS 25154-52-3, ЕС 246-672-0), включващ изомери 4-нонилфенол (CAS 104-40-5, ЕС 203-199-4) и 4-нонилфенол (разклопен) (CAS 84852-15-3, ЕС 284-325-5).

(6) Октилфенол (CAS 1806-26-4, ЕС 217-302-5), включващ изомер 4-(1,1',3,3'-тетраметилбутил)-фенол (CAS 140-66-9, ЕС 205-426-2).

(7) Включващ бензо[а]пирен (CAS 50-32-8, ЕС 200-028-5), бензо[б]флуорантен (CAS 205-99-2, ЕС 205-911-9), бензо[ghi]перилен (CAS 191-24-2, ЕС 205-883-8), бензо[k]флуорантен (CAS 207-08-9, ЕС 205-916-6), индено[1,2,3-cd]пирен (CAS 193-39-5, ЕС 205-893-2) и без антрацен, флуорантен и нафталин, които са посочени отделно.

(8) Включващ трибутилкалаен катион (CAS 36643-28-4).

(9) Това се отнася за следните съединения:

7 полихлорирани дибензо-р-диоксини (PCDD): 2,3,7,8-Т4СDD (CAS 1746-01-6), 1,2,3,7,8-Р5СDD (CAS 40321-76-4), 1,2,3,4,7,8-Н6СDD (CAS 39227-28-6), 1,2,3,6,7,8-Н6СDD (CAS 57653-85-7), 1,2,3,7,8,9-Н6СDD (CAS 19408-74-3), 1,2,3,4,6,7,8-Н7СDD (CAS 35822-46-9), 1,2,3,4,6,7,8,9-О8СDD (CAS 3268-87-9)

10 полихлорирани дибензофурани (PCDF): 2,3,7,8-Т4СDF (CAS 51207-31-9), 1,2,3,7,8-Р5СDF (CAS 57117-41-6), 2,3,4,7,8-Р5СDF (CAS 57117-31-4), 1,2,3,4,7,8-Н6СDF (CAS 70648-26-9), 1,2,3,6,7,8-Н6СDF (CAS 57117-44-9), 1,2,3,7,8,9-Н6СDF (CAS 72918-21-9), 2,3,4,6,7,8-Н6СDF (CAS 60851-34-5), 1,2,3,4,6,7,8-Н7СDF (CAS 67562-39-4), 1,2,3,4,7,8,9-Н7СDF (CAS 55673-89-7), 1,2,3,4,6,7,8,9-О8СDF (CAS 39001-02-0)

12 диоксиноподобни полихлорирани бифенили (PCB-DL): 3,3',4,4'-Т4СВ (PCB 77, CAS 32598-13-3), 3,3',4',5'-Т4СВ (PCB 81, CAS 70362-50-4), 2,3,3',4,4'-Р5СВ (PCB 105, CAS 32598-14-4), 2,3,4,4',5'-Р5СВ (PCB 114, CAS 74472-37-0), 2,3',4,4',5'-Р5СВ (PCB 118, CAS 31508-00-6), 2,3',4,4',5'-Р5СВ (PCB 123, CAS 65510-44-3), 3,3',4,4',5'-Р5СВ (PCB 126, CAS 57465-28-8), 2,3,3',4,4',5'-Н6СВ (PCB 156, CAS 38380-08-4), 2,3,3',4,4',5'-Н6СВ (PCB 157, CAS 69782-90-7), 2,3',4,4',5',5'-Н6СВ (PCB 167, CAS 52663-72-6), 3,3',4,4',5',5'-Н6СВ (PCB 169, CAS 32774-16-6), 2,3,3',4,4',5',5'-Н7СВ (PCB 189, CAS 39635-31-9).

(10) CAS 52315-07-8 се отнася за изомерна смес от циперметрин, алфа циперметрин (CAS 67375-30-8), бета циперметрин (CAS 65731-84-2), тета циперметрин (CAS 71697-59-1) и зета циперметрин (52315-07-8).

(11) Това се отнася за 1,3,5,7,9,11- хексабромоексиклододекан (CAS 25637-99-4), 1,2,5,6,9,10- хексабромоексиклододекан (CAS 3194-55-6), α-хексабромоексиклододекан (CAS 134237-50-6), β-хексабромоексиклододекан (CAS 134237-51-7) и γ- хексабромоексиклододекан (CAS 134237-52-8).“

ПРИЛОЖЕНИЕ II

„ПРИЛОЖЕНИЕ I

СТАНДАРТИ ЗА КАЧЕСТВО НА ОКОЛНАТА СРЕДА ЗА ПРИОРИТЕТНИ ВЕЩЕСТВА И ЗА ОПРЕДЕЛЕНИ ДРУГИ ЗАМЪРСИТЕЛИ

ЧАСТ А: СТАНДАРТИ ЗА КАЧЕСТВО НА ОКОЛНАТА СРЕДА (СКОС)

СГС: средна годишна стойност.

МДК: максимално допустима концентрация.

Единица: [$\mu\text{g}/\text{l}$] за колони от (4) до (7)[$\mu\text{g}/\text{kg}$ мокро тегло] за колона (8)

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
№	Наименование на веществото	Номер по CAS ⁽¹⁾	СГС—СКОС ⁽²⁾ Вътрешни повърхностни води ⁽³⁾	СГС—СКОС ⁽²⁾ Други повърхностни води	МДК—СКОС ⁽⁴⁾ Вътрешни повърхностни води ⁽³⁾	МДК—СКОС ⁽⁴⁾ Други повърхностни води	СКОС Биота ⁽¹²⁾
(1)	алахлор	15972-60-8	0,3	0,3	0,7	0,7	
(2)	антрацен	120-12-7	0,1	0,1	0,1	0,1	
(3)	атразин	1912-24-9	0,6	0,6	2,0	2,0	
(4)	бензен	71-43-2	10	8	50	50	
(5)	бромирани дифенилетири ⁽⁵⁾	32534-81-9			0,14	0,014	0,0085
(6)	кадмий и неговите съединения (в зависимост от класовете твърдост на водата) ⁽⁶⁾	7440-43-9	$\leq 0,08$ (клас 1) 0,08 (клас 2) 0,09 (клас 3) 0,15 (клас 4) 0,25 (клас 5)	0,2	$\leq 0,45$ (клас 1) 0,45 (клас 2) 0,6 (клас 3) 0,9 (клас 4) 1,5 (клас 5)	$\leq 0,45$ (клас 1) 0,45 (клас 2) 0,6 (клас 3) 0,9 (клас 4) 1,5 (клас 5)	
(6a)	Тетрахлорометан ⁽⁷⁾	56-23-5	12	12	не се прилага	не се прилага	
(7)	C10-13 хлороалкани ⁽⁸⁾	85535-84-8	0,4	0,4	1,4	1,4	
(8)	хлорофенвинфос	470-90-6	0,1	0,1	0,3	0,3	
(9)	хлорпирифос (хлорпирифос-етил)	2921-88-2	0,03	0,03	0,1	0,1	
(9a)	циклодиенови пестициди: алдрин ⁽⁷⁾ диелдрин ⁽⁷⁾ ендрин ⁽⁷⁾ изодрин ⁽⁷⁾	309-00-2 60-57-1 72-20-8 465-73-6	$\Sigma = 0,01$	$\Sigma = 0,005$	не се прилага	не се прилага	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
№	Наименование на веществото	Номер по CAS ⁽¹⁾	СГС—СКОС ⁽²⁾ Вътрешни повърхностни води ⁽³⁾	СГС—СКОС ⁽²⁾ Други повърхностни води	МДК—СКОС ⁽⁴⁾ Вътрешни повърхностни води ⁽³⁾	МДК—СКОС ⁽⁴⁾ Други повърхностни води	СКОС Биота ⁽¹²⁾
(96)	общо ДЦТ ⁽⁷⁾ ⁽⁹⁾	не се прилага	0,025	0,025	не се прилага	не се прилага	
	пара-пара-ДЦТ ⁽⁷⁾	50-29-3	0,01	0,01	не се прилага	не се прилага	
(10)	1,2-дихлороетан	107-06-2	10	10	не се прилага	не се прилага	
(11)	дихлорометан	75-09-2	20	20	не се прилага	не се прилага	
(12)	ди(2-етил-хексил)-фталат (ДЕНП)	117-81-7	1,3	1,3	не се прилага	не се прилага	
(13)	диурон	330-54-1	0,2	0,2	1,8	1,8	
(14)	ендосулфан	115-29-7	0,005	0,0005	0,01	0,004	
(15)	флуорантен	206-44-0	0,0063	0,0063	0,12	0,12	30
(16)	хексахлоробензен	118-74-1			0,05	0,05	10
(17)	хексахлоробутадиен	87-68-3			0,6	0,6	55
(18)	хексахлороциклохексан	608-73-1	0,02	0,002	0,04	0,02	
(19)	изопротурон	34123-59-6	0,3	0,3	1,0	1,0	
(20)	олово и неговите съединения	7439-92-1	1,2 ⁽¹³⁾	1,3	14	14	
(21)	живак и неговите съединения	7439-97-6			0,07	0,07	20
(22)	Нафталин	91-20-3	2	2	130	130	
(23)	никел и неговите съединения	7440-02-0	4 ⁽¹³⁾	8,6	34	34	
(24)	Нонилфеноли (4-нонилфенол)	84852-15-3	0,3	0,3	2,0	2,0	
(25)	Октилфеноли (4-(1,1',3,3'-тетраметилбутил)-фенол)	140-66-9	0,1	0,01	не се прилага	не се прилага	
(26)	пентахлоробензен	608-93-5	0,007	0,0007	не се прилага	не се прилага	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
№	Наименование на веществото	Номер по CAS ⁽¹⁾	СГС—СКОС ⁽²⁾ Вътрешни повърхностни води ⁽³⁾	СГС—СКОС ⁽²⁾ Други повърхностни води	МДК—СКОС ⁽⁴⁾ Вътрешни повърхностни води ⁽³⁾	МДК—СКОС ⁽⁴⁾ Други повърхностни води	СКОС Биота ⁽¹²⁾
(27)	пентахлоро-фенол	87-86-5	0,4	0,4	1	1	
(28)	полиароматни въглеродороди (РАН) ⁽¹¹⁾	не се прилага	не се прилага	не се прилага	не се прилага	не се прилага	
	бензо[а]пирен	50-32-8	$1,7 \times 10^{-4}$	$1,7 \times 10^{-4}$	0,27	0,027	5
	бензо[б]флуорантен	205-99-2	вж. бележка под линия 11	вж. Бележка под линия 11	0,017	0,017	вж. бележка под линия 11
	Бензо[к]флуорантен	207-08-9	вж. бележка под линия 11	вж. Бележка под линия 11	0,017	0,017	вж. бележка под линия 11
	бензо[g,h,i]перилен	191-24-2	вж. бележка под линия 11	вж. бележка под линия 11	$8,2 \times 10^{-3}$	$8,2 \times 10^{-4}$	вж. бележка под линия 11
	индено(1,2,3-сd)-пирен	193-39-5	вж. бележка под линия 11	вж. бележка под линия 11	не се прилага	не се прилага	вж. бележка под линия 11
(29)	симазин	122-34-9	1	1	4	4	
(29a)	тетрахлороетилен ⁽⁷⁾	127-18-4	10	10	не се прилага	не се прилага	
(29b)	трихлороетилен ⁽⁷⁾	79-01-6	10	10	не се прилага	не се прилага	
(30)	трибутилкалаени съединения (трибутилкалаен катион)	36643-28-4	0,0002	0,0002	0,0015	0,0015	
(31)	трихлоробензени	12002-48-1	0,4	0,4	не се прилага	не се прилага	
(32)	трихлорометан	67-66-3	2,5	2,5	не се прилага	не се прилага	
(33)	трифлуралин	1582-09-8	0,03	0,03	не се прилага	не се прилага	
(34)	дикофол	115-32-2	$1,3 \times 10^{-3}$	$3,2 \times 10^{-5}$	не се прилага ⁽¹⁰⁾	не се прилага ⁽¹⁰⁾	33
(35)	перфлуорооктан сулфонова киселина и нейните производни (PFOS)	1763-23-1	$6,5 \times 10^{-4}$	$1,3 \times 10^{-4}$	36	7,2	9,1
(36)	киноксифен	124495-18-7	0,15	0,015	2,7	0,54	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
№	Наименование на веществото	Номер по CAS ⁽¹⁾	СГС—СКОС ⁽²⁾ Вътрешни повърхностни води ⁽³⁾	СГС—СКОС ⁽²⁾ Други повърхностни води	МДК—СКОС ⁽⁴⁾ Вътрешни повърхностни води ⁽³⁾	МДК—СКОС ⁽⁴⁾ Други повърхностни води	СКОС Биота ⁽¹²⁾
(37)	диоксини и диоксиноподобни съединения	вж. бележка под линия 10 в приложение X към Директива 2000/60/ЕО			не се прилага	не се прилага	сборът от PCDD + PCDF + PCB-DL 0,0065 µg.kg ⁻¹ токсични еквиваленти TEQ ⁽¹⁴⁾
(38)	аклонифен	74070-46-5	0,12	0,012	0,12	0,012	
(39)	бифенокс	42576-02-3	0,012	0,0012	0,04	0,004	
(40)	цибутрин	28159-98-0	0,0025	0,0025	0,016	0,016	
(41)	циперметрин	52315-07-8	8 × 10 ⁻⁵	8 × 10 ⁻⁶	6 × 10 ⁻⁴	6 × 10 ⁻⁵	
(42)	дихлорвос	62-73-7	6 × 10 ⁻⁴	6 × 10 ⁻⁵	7 × 10 ⁻⁴	7 × 10 ⁻⁵	
(43)	хексабромциклододекан (HBCDD)	вж. бележка под линия 12 в приложение X към Директива 2000/60/ЕО	0,0016	0,0008	0,5	0,05	167
(44)	хептахлор и хептахлор епоксид	76-44-8/ 1024-57-3	2 × 10 ⁻⁷	1 × 10 ⁻⁸	3 × 10 ⁻⁴	3 × 10 ⁻⁵	6,7 × 10 ⁻³
(45)	тербутрин	886-50-0	0,065	0,0065	0,34	0,034	

⁽¹⁾ CAS: Служба за химични индекси.

⁽²⁾ Този показател е изразен като средна годишна стойност СКОС (СГС—СКОС). Ако не е посочено друго, той се прилага за общата концентрация на всички изомери.

⁽³⁾ Вътрешните повърхностни води обхващат реки, езера и подобни изкуствени или силно модифицирани водни тела.

⁽⁴⁾ Този показател е СКОС, изразен като максимално допустима концентрация (МДК—СКОС). Когато за МДК—СКОС е обозначено „не се прилага“, стойностите за СГС—СКОС се считат за защитни срещу краткосрочни големи замърсявания при непрекъснати зауствания, тъй като те са значително по-ниски от стойностите, получени на база остра токсичност.

⁽⁵⁾ За групата приоритетни вещества, обхванати от „бромирани дифенилетири“ (№ 5), СКОС се отнася за сумата от концентрациите на еднородни вещества, обозначени с номера 28, 47, 99, 100, 153 и 154.

⁽⁶⁾ За кадмий и неговите съединения (№ 6) стойностите на СКОС варират в зависимост от твърдостта на водата, определена в пет класа (клас 1: < 40 mg CaCO₃/l, клас 2: от 40 до < 50 mg CaCO₃/l, клас 3: от 50 до < 100 mg CaCO₃/l, клас 4: 100 до < 200 mg CaCO₃/l, клас 5: ≥ 200 mg CaCO₃/l).

⁽⁷⁾ Това вещество не е приоритетно, а е един от другите замърсители, за които СКОС са идентични с предвидените в законодателството, прилагано преди 13 януари 2009 г.

⁽⁸⁾ За тази група вещества не е предвиден индикативен показател. Индикативният/ите показател/и трябва да бъде/бъдат определен/и чрез аналитичния метод.

⁽⁹⁾ Общо ДДТ включва сбора от изомери 1,1,1-трихлоро-2,2 bis (p-хлорофенил) етан (CAS номер 50-29-3; ЕС номер 200-024-3); 1,1,1-трихлоро-2 (o-хлорофенил)-2-(p-хлорофенил) етан (CAS номер 789-02-6; ЕС номер 212-332-5); 1,1-дихлоро-2,2 bis (p-хлорофенил) етилен (CAS номер 72-55-9; ЕС номер 200-784-6); и 1,1-дихлоро-2,2 bis (p-хлорофенил) етан (CAS номер 72-54-8; ЕС номер 200-783-0).

⁽¹⁰⁾ Наличната информация е недостатъчна за определяне на МДК—СКОС за тези вещества.

⁽¹¹⁾ За групата приоритетни вещества от полиароматни въглеродороди (ПАВ) (№ 28) СКОС за биотата и съответните средни годишни стойности (СГС—СКОС) за водата се отнасят за концентрацията на бензо[а]пирен, на чиято токсичност се базират. Бензо[а]пиренът може да се смята за маркер за другите ПАВ, тъй като само бензо[а]пиренът се нуждае от мониторинг за сравнение със СКОС за биота или съответните СГС—СКОС за водата.

⁽¹²⁾ Освен ако изрично не е посочено друго, СКОС за биота се отнасят за рибата. Може да се извършва мониторинг на алтернативен таксон от биотата или на друга матрица, стига прилаганият СКОС да предоставя равностойно ниво на защита. При веществата, обозначени с № 15 (флуорантен) и № 28 (полиароматни въглеродороди (ПАВ)), СКОС за биотата се отнася за ракообразни и мекотели. За нуждите на оценката на химичното състояние не е целесъобразно да се извършва мониторинг на съдържанието на флуорантен и полиароматни въглеродороди в рибата. За веществото, обозначено с № 37 (диоксини и диоксиноподобни съединения) СКОС за биота се отнася за риба, ракообразни и мекотели; в съответствие с раздел 5.3 от приложението към Регламент (ЕО) № 1259/2011 от 2 декември 2011 г. за изменение на Регламент (ЕО) № 1881/2006 по отношение на максимално допустимите количества диоксини, диоксиноподобни PCB и недиоксиноподобни PCB в храни (ОВ L 320, 3.12.2011 г., стр. 18).

⁽¹³⁾ Тези СКОС се отнасят до биоаналитични концентрации на веществата.

⁽¹⁴⁾ PCDD: полихлорирани дибензо-p-диоксини; PCDF: полихлорирани дибензофурани; PCB-DL: диоксиноподобни полихлорирани бифенили; TEQ: токсични еквиваленти в съответствие с коефициентите на токсична еквивалентност от 2005 г. на Световната здравна организация.“